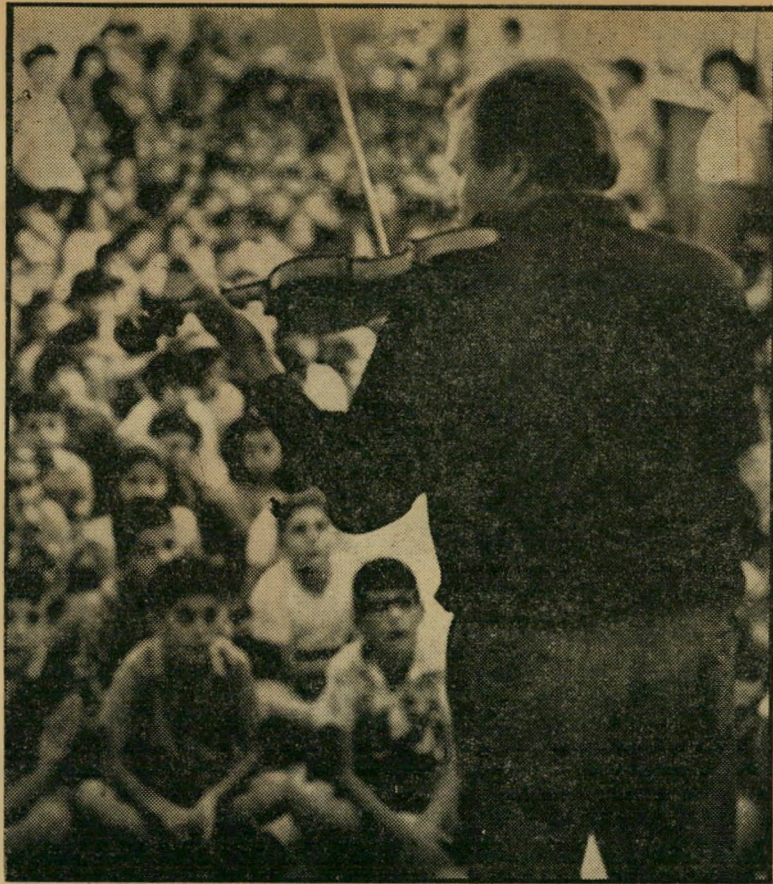

אכל ויום טוב

אחת החתונות הגדולות ביותר שנערכו אי פעם בארץ, נערכה השבוע, במטבחי סוללבינה באזור התעשייה שבמפרץ חיפה. היתה זו חתונתו של יורב אלמוגי, בנו של שרהשיכון והפיתוח יוסף אלמוגי. 5000 איש שהגיעו ב־1500 מכוניות השתתפו בשמחת השר. רק מעטים מהם ידעו שהשמחה לא היתה שלימה. יום אחד קודם נפטרה אמה של שפרה אלמוגי, אשת יוסף. בבוקר החתונה השתתפה המשפחה בהלוויית האם, ובערב חגגו את נשואיו של הבן, יורם, שסיים את לימודיו כמהנדס דסאינות, הישיג כבר משרה במספנה — בהולנד . . . בין אלפי הנוכחים בחתונה היה גם ראש הממשלה דויד בן-גוריון, אולם הוא לא הצליח להינות ממנה. זמן קצר אחרי שהופיע במקום נקהלו סביבו מאות פועלי־נמל, ערבים כפריים והיילים דרוזים, עד שהיה צורך לחלץ את ראש הממשלה מהמקום, דרך פתח צדדי . . . על שעותיו האחרונות של הי"כ חנן רובין סיפר השבוע ידו, הי"כ מפ"ם יעקב (קובה) ריפטיין — בחצות הלילה, כאשר כבר אפסו כל התקות, יצא הרופא מחורו של רובין, כשפניו קורנות. הסתבר שרובין משך אותו לזיכוח על משבר קובה, השאיר עליו רושם עז. עוד יותר התפעל רופא שני, כעבור כמה שעות, אחרי שגם עמו שוחח רובין על המצב המדיני. רובין שיכנע אותו שלא תיתכן מלחמה עולמית. בשעה שש בבוקר, ביקש רובין שיכניסו לחדרו מקלט רדיו, האזין בדריכות רבה לחדשות על קובה. כעבור שעותיים נפטר . . . הפרופסור קורט סיטה, היושב במאסר בישראל, אחרי שנמצא אשם בעבירות בטחוניות, פירסם לאחרונה שני מחקרים תיאורטיים בעתונות הפיסיקלית העולמית — בשטח הקרינה הקוסמית. בניגוד לכל הדעות מדעיים האחרים, המפרסמים את עבודותיהם כשתחת שמם מופיע שם המכון או האוניברסיטה בה הם עובדים, מצויין המקום ה' מופיע תחת שמו של סיטה: חיפה, ישראל.

בדיחה ופרסומיה

בארץ קיימים עוד אנשים שלא מבינים חוכמות. במסגרת מועד הפרסום לספרו, פירסם דן בן־אמוץ בלמרחב תמונת־ענק של מי שהיה פוליטרוק הפלמ"ה, בני מהרי שק כשמתחתה כתוב: "זה האיש! לבני מהרשק — האיש שאחרי הלחתי עד רבע הדרך" — ההקדשה שכתב דן בן־אמוץ בספר זה, איך לעשות מה — ספר החזק הציני סוציאליסטי, לחקלאי, לחייל ולאיש הסדנה. למחרת בבוקר שלח מהרשק את בתו אל סוציאליסטי, לחקלאי, לחייל ולאיש הסדנה. למערכת מרחב: "מודעת הפירסומת עם תמונתי ושמי ללא כל רשות ממני — חורג הרחק מגבולות של כל אתיקה צבאית ויהי ויהי חסרות אלמנטריים... עברה עלי אסוציאציה מרסוט של ציארלי צאפלין, מנן בניו־יורק. שתכנו — צורת הפירסומת הזולה... אני מחזיר לך את הספר עם

כנר גיטלים במסדרון בית־הספר
מכתה ג' ועד ח'

ההקדשה. נוכחתי שהקדשה לא אמיתית, כי שלושת רבעי הדרך העצמאיים שלך, שיבשו מאוד את רבע הדרך שהלכת אחרי. ולהנהלת תחוננו: אני תקרה שאהיה קרוב אחרון לחוסר פיקוח, והיעדר אחריות תנועתית, בפרסום מודעות מסחריות . . . בפאריס נפתחה תערוכת אמנות חדישה בה משתתפים גם שני ישראלים. הצייר יעקב אגם הציג בה תמונה סונורית שעצמיה הבולטים מצלצלים למגע ידו של הצופה. המיחזן יוחנן זראי הציג אנטי־כינור ש' הוא כינור שהוצאו ממנו תיבת התהודה וכל המיתרים פרט לאחד וכן כדור תרגול למתאגפים שבתוכו פעמון. כאשר חיבטים בו — משמיע הפעמון צלצול. בין שני הישראלים התנהל ויכוח על זכות היוצרים על הציור המיסיקאלי. טען אגם: "זראי לא מבין בציור. האנטי־כינור שלו זה לא שלו. פשוט לקח כינור ופירק אותו. בעל הכינור יכול להגיש נגדו משפט". טען זראי: "בעל בית החרושת לצבעים יכול להגיש משפט נגד אגם על שימוש לא נכון בצבעים". בינתיים, זכה האנטי־כינור של זראי לכותרות בולטות בעתונות פריס . . . אחד האוספים הנדירים שיוצגו בתערוכת החביב, יהיה אוסף של חפצי אמנות סיניים עתיקים, אשר הובא ארצה על־ידי עולה, שהגיע לפני כשנה מיפאן, יהיה זה האוסף היחיד ב-

תערוכה, שלא ישא עליו את שם האספן. האיש, סוחר ברזל המתגורר בחולון, הסכים רק בתנאי זה למסור את אוספו לעיריית מכנס, מנהלת התערוכה. הסיבה: חששו שאם יפורסם שמו, ישמש ביתו מטרה לגנב בים אמנותיים . . . שייקה ריקוני ש' הודיע כי הוא מתכוון לחזור ארצה, יהפוך כנראה, באם אמנם יחזור, לאמרגן, מסתבר כי שייקה כבר החל לעסוק במקצוע: הוא שותף בארגון הופעת האחיות בארי בארץ.

המין אחר 60

קונצרט מיוחד במינו נערך השבוע ב־בית־הספר יהודה הלוי בתל־אביב. האמרגן היה עורך גרא בן ה־10, תלמיד כהה ה' של בית־הספר, בנה של מנהלת חנות משיכות מאיירה גרא. עודה, שהוא מעריץ ותיק של הכנר עברי גיטלים, בנדודה של אמו, הציג לו לנגן בפני ילדים. השיב עברי: "רק בתנאי שאתה תארגן את ה' מופע". הילד פנה למנהל בית־הספר, שקפץ על הרעיון. כך כונסו השבוע 400 תלמידי בית־הספר, מכתה ג' עד ח' במסדרון הארוך של בנין בית־הספר, האזינו במשך כשעה וחצי לנגינתו של הכנר. עברי ניגן בפני הילדים קטעים מסונטה של באך, סונאטה של בארטוק, את המלאגניה של אלבני ואת הניגון של בלוך, התקבל במחאות כפיים סוערות וקריאות הדרן. הוא התחיל לנגן בקצה המסדרון, עבר תוך כדי נגינה בין התלמידים המוקסמים. "זה הקהל הנפלא ב' יותר שהיה לי בחיי", התחודה גיטלים, "רק חבל שהיה זה קונצרט חד־פעמי. מדוע שלא יארגנו מופעים כאלה בכל בית־הספר" . . . פרדי דורה אינו מפסיק להציף את לקוחות הפינוק הנהרית שלו בהמצאות מבר חות. כך למשל, מחלקים לכל אורח בפוני דק, ספרון קטן הנושא עליו את הכותרת המדעית: "חיי המין אחרי גיל 60". דפי הספר הם חלקים לחלוטין. התפריט של פרדי מכול הסברים לפרטים השונים כמו: כבוד קצוץ — לא מיועד לילדים אישיים; סלט ירקות — מה אתה, שפן; מרק בשר — מבית־המטבחיים של חיפה; מרק גולאש הונגארי — לחתול קראו פושקאש; שינקן — לדתיים מוגש תור דג, עם כיסוי ראש; . . . הזוג דידי וצידיה מנוסי חור השבוע ארצה, אחרי סיור של חודשים וחצי בארצות־הברית. דידי נוצל בארצות־הברית לעריכת חסר היצאות עבור מפעל הילחה. כאשר חזר, פגש אותו הפרסומאי אורי סלע ושאל: "אם חזרת, או מה נאכל?". על פגישתה, השבוע, עם מי שהיה גוריר צרפת בישראל, פייר זיידר, ה' מבקר עתה בארץ, סיפרה הרכילאית מיריה אברך: "אנו מדברים בינינו אנגלית, מפני שצרפתית אני לא יודעת, ובעברית הוא מתקן אותי".

כדאי לזכור

תרבות גן־העדן

... עבור אדם וחווה היה גן־העדן ביתם. היום ביתם של אדם וחווה הוא גן העדן הפרטי שלהם. וכידוע אין גן־עדן ללא תרבות. ובאשר לתרבות הדור — מעולם לא מוקדם מספיק לקרב את האדם הצעיר אליה. שמיר, בית־המסחר המיוחד לרהיטי נוער, שם לעצמו למטרה לתת דוגמה לבני הדור הצעיר. בתי־מלאכה פרטיים ו־תכנון חדיש ביותר הפכו את שמיר לשם דבר בארץ, לכן אם תרצה ב־רהיט יפה במיוחד לחדר הילדים, פנה לשמיר. תל־אביב, רחוב דיזנגוף 222.

נוער וזוהר

... הבחורה הצעירה הרוצה לעורר תשומת לב, לה היא ראויה, חייבת להקפיד על טוהר עור פניה ולשמור על רעננות נעוריה. רויאלויט, הקרם המפורסם, לפי ד"ר לברן מפאריס, והמכיל גילה רויאל, מגן על עורך ועל רקמותיו העדינות, מונע התהוות קמטי פנים ומטהר את גוון העור על־ידי פעילות מוגברת של מחזור הדם. המפיץ בישראל: לילית.

ללא תחליף

... הזוג הצעיר, המרהט כיום את דירתו, יודע כי למזרונים ולספות יש לדרוש רק גומאויק כפרי־סבא. גומ־אויק, המיוצר מלאטקס טהור, איננו מאבד לעולם את צורתו, מחזיק מעמד כמעט לנצח, ומתאים במיוחד לאקלים ארצנו. על משקל פתגם ידוע אפשר לומר — "הישן על גומאויק — נהנה כפליים!".

שם דבר

... ואם כבר מדברים בצעירים, מן הראוי להזכיר את ג'רקולי, ג'רקולי הוא שם דבר לחליפות, שמלות ומעיי ליל ג'רסי מן הטוב המעולה ביותר. הלובשת בגדי ג'רקולי יכולה להופיע בחברה הטובה ביותר, והיא תעורר התפעלות. דבר אחד יש לזכור: מוצרי ג'רקולי נמכרים רק בבתי האופנה המובחרים של הארץ.

בשורה טובה

... לצעירים הסובלים מפצעים ב־עור פניהם או מזיהום העור, יש בשורה משמחת: קרם הפנים הנפלא פ־14, מתוצרת קליאו, עוזר להתגבר על תופעות אלה. פ־14 חודר עמוק לנקבוביות עור הפנים, מנקה אותן מבלי לשמנון, וכעבור זמן קצר אפשר לראות את התוצאות המשמחות. דרשו עוד היום בבית המרקחת או בתמ־רוקיה את קרם הפנים פ־14.

וגם לעזר

... הגיע הזמן לדאוג להלבשה חור־פית לאשה הצעירה: וגם לעזר כ־נגדה, פרידו, מרחוב נחלת בנימין 46, תל־אביב, מגיש מבחר יפה של מו־צרי סריגה. לאשה: חליפות, חול־צות ואפודות. לגבר: האפודה האלגנ־טית, במחירים נוחים מאד. אל נא נשכח: פרידו, רחוב נחלת בנימין 46.

פסוחי השבוע

- שר המשפטים הדר' רב יוסף: "קבלת חוקה לא תהיה לתועלת המדינה והיא עוד עשויה לעכב את התפתחותה".
- ראש עיריית בתים הדיד בן־ארי, במסיבת עיתונאים שכינוס לקראת פירסום דו"ח מבקר המדינה על עירו: "צר לי מאוד לאכזב אתכם, אבל איני יכול למסור על גניבות ומעילות".
- הי"כ מפ"ם יעקב ריפטיין, על המשורר אורי צבי גרינברג: "מצויים בארץ לא מעטים המשתחחים כבני אילני הבטחון הצרוף מפני שלא החזיקו מימיהם רובה ביד".
- הנ"ל, על הצעת חוק לשון הרע: "מי שנותן להפקיר את העולם הזה, אינו בטוח בעולם הבא של עצמו".
- העתונאי שמואל הכהן על נצחון קנדי כעקבות משבר קובה: "הולך לו קלפי משוגע".
- חיים לסקוב, מנהל רשות הנמלים: "אני שונא מטיפים. הם תמיד מטיפים לאנשים לשתות מים ובעצמם שותים יין".
- נשיא ההסתדרות הציונית הדר' נחום גולדמן, בהשיבו לעקיבותיו של ראש הממשלה על חוסר עליה מארצות־הברית: "גם בתקופת כהונתו של מר בן־גוריון כיושב־ראש ההסתדרות הציונית, לא עלו יהודי פולין בהמוניהם ארצה, למרות שמה שרת לא כיהן אז כיושב־ראש ההנהלה ודי"ר גולדמן לא היה נשיא ההסתדרות הציונית".
- קוראת היומון מרחב, חנה נתיב מנתניה, במכתב ששלחה למערכת העתון אחרי שזה פירסם את תמונתו של שלישי שטארקס בעת שהוחזר ארצה: "כאשר מתפרסמת תמונה מעין זו בעתון פועלים נשאר טעם מר והרגשה כאילו דללו מקורותינו עד כדי כך שאנו נאחזים בזקנים ומדביקים אותם בראש עיתוננו".